MAJ 2019

INPUT FRA UDLANDET
FIRE DR-PRAKTIKANTERS BERETNINGER..

Fra venstre: Fire praktikanter, en redaktionsleder og en afdelingsleder fra DR (i asiatisk elevator)

Holdet:

Sebastian Svensson, journalistpraktikant på DR Ung

Linea Wittrop Prætorius, TVM-praktikant på DR Ung

Ida Skriver Olesen, TVM-praktikant på DR Kultur Digital

Cathrine Leonhard Poulsen, TVM-praktikant på P3

INTRO

Det første, der rammer én, når man ankommer til Bangkok, er en massiv mur af fugtig varme. Dernæst et skarpt skær fra neonskilte, der frister med alt fra thai-massage til eksklusive mærkevarer. Mad-markeder og templer skal du heller ikke lede længe efter, hvis du da ellers kan se noget for de mange mennesker, tuk tuk's og taxi'er!

Selvom Bangkok lidt er Asiens svar på Manhattan, tog vi ikke dertil med ambitionen om som sådan at blive klogere på, hvordan befolkningen lever i de store klimaforandringer, de står overfor, den sociale ulighed, kønsdiskrimination eller andet i den dur. Årsagen til destinationen var såmænd bare, at årets internationale INPUT-konference i år fandt sted her. Vi kom dog ikke helt udenom en masse kulturelle, kulinariske og kanon oplevelser.

Efter en 12 timer lang flyvetur er jagten på et hotel i Bangkoks trafikerede gader måske ikke lige det, man drømmer aller mest om - med 15 kilo på ryggen vel og mærke. Det blev dog udgangspunktet, eftersom at det hostel, vi havde booket hjemmefra, var lukket pga renovering. Mindre detalje. Heldigvis var vi ankommet et par dage før vores TV-konference INPUT startede og al indlogering endte heldigvis godt. (Man brokker sig ikke, når selveste Booking.com refunderer taxa-penge og tilbyder overnatning for en flad 20'er resten af ugen. WIN!)

READY TO MINGLE

Selve INPUT-konferencen foregik på Hotel Sheraton nær floden i Bangkok. Input er en årlig TV-konference, dog med ny lokation hvert år, hvor producenter, instruktører og andre TV-folk deltager fra alle verdenshjørner. Man mødes for at lære af hinanden, om alt fra fortælleteknik og casting til økonomi og etik. Fælles er dog at det altid er PUBLIC SERVICE indhold, der bliver screenet og omdiskuteret efterfølgende.

Konference foregår over 5 dage med en velkomst- og midtvejs-fest til ære for konceptet: MINGLING. Det er på konferencen muligt blot at læne sig tilbage og observere og notere undervejs, det kan man sikkert godt få ret meget ud af. Men for os var det er især de her arrangementer og små 'pauser' mellem screenings i tre forskellige sale, at vi fik vendt lidt af hvert med forskellige spillere i branchen.

Det overraskede os ret meget, i hvor høj grad folk var interesserede i at fortælle og inspirere os studerende, om hvordan vi kan komme i gang med den produktions-orienterede del af film/tv-branchen og gøre os realistisk omkring mulighederne og betingelserne derude. På samme tid var de meget nysgerrige på, hvad vi som de yngste repræsenterede på konferencen, så og ikke så og hvordan vi oplevede de forskellige programmer.

Oplæggene inden hver screening kom således også fra passionerede film- og tv-kuratorer med blandede nationaliteter, og med hver deres erfaring fra branchen. I det hele taget var det meget interessant at få et ord indført i en større samtale om det her med at skabe og finde sin vej ind i den produktive del af branchen. Hvor meget skal man gå på kompromis med sine ideer? Hvilke tråde skal der trækkes i? Hvilket netværk kan man benytte sig af? Hvilke smutveje eller omveje kan man støde på? Alt dette fik man svar på UDEN for konferencesalene, når der var lidt cava i glasset. (Ingen endegyldige svar, skal det siges, men en masse rigtig gode input....)

INPUT-KONFERENCEN 2019

Input har næsten altid et godt program, og det er altid spændende at kunne følge med i, hvordan public tv fortolkes i andre lande, samt at se, hvor stor en forskel det gør, når et land prioritere at bruge penge på deres public service tv, dette sikre både kvalitet og udviklingen, hvilket også er tydeligt når man sammenligner danske produktioner, med andre bidrag i Input programmet.

Allerede før vi tager afsted mod Bangkok, er vi begejstrede for årets Input program.
Da vi alle 4 er tilrettelægger praktikanter, som gerne vil have et kamera i hænderne og ud i marken, er der mange af de forskellige sessions, som på papiret ser fagligt gavnlige ud.

"*Do they know what they are getting into*?" - hvordan klæder vi vores medvirkende godt på?

"Should i stay or should i go? The Good and the bad side of social media?" - Hvad kan vi bruge sociale medier til? "Capturing love: How close can we get without ruining the moment?" - hvordan kommer vi tæt på de følsomme og vigtige øjeblikke, uden at ødelægge dem med vores tilstedeværelse?

Det er svært at vælge mellem de mange sessions, som stort set alle sammen har noget godt, fagligt eller underholende at byde på.

FIKTION I FOKUS

Som praktikanter i DR beskæftiger vi os mest med fakta og dokumentar tv. Derfor synes vi det var spændende med mere fiktion på Input programmet. Her var Danmark også repræsenterede, da DR Ung havde den populære DR3 serie "Doggystyle" med i en session. Derudover var der fiktions serier med fra bl.a Holland og Schweiz.

LGBT+

Især blandt unge mennesker fylder køn og seksualitet meget, dette afspejlede sig også i Inputs program. Flere serier eller dokumentarer havde fokus på LGBT+ miljøet, bidragene kom fra hele verden af.

Den hollandske serie *Anne+* blev lanceret på youtube, og er en ungdomsserie hvor hovedkarakteren er en ung lesbisk kvinde, som er usikker på sin fremtid, mens det virker som om det hele bare kører for hendes ex. Instruktøren af serien gik meget op i at queer personer var repræsenteret i produktionen og at, det karakterer der er homoseksuelle i serien og blev spillet af skuespiller fra LGBT+ miljøet.

Den Schwieziske fiktions serien *Nr.47* skildre, hvor vanskeligt det kan være at springe ud, som homoseksuel mand, når du samtidig befinder dig et miljø præget af klassiske maskuline værdier, da man følger den unge mandlige rapper Dominic, der ikke har fortalt nogle om sin seksualitet.

Et Indisk bidrag, var en kort doc, med levende billeder med bl.a folk der bader i Ganges og voice-over. Dokumentaren handlede om mødesteder for homoseksuelle der ønskede en seksuel relation. Skaberen af dokumentaren vurderede dog, at det var for farligt, for personerne at medvirke med ansigt på, hvilket i sig selv siger noget om, hvordan det er at være en LGBT+ person i Indien.

Højreekstremisme og racehad

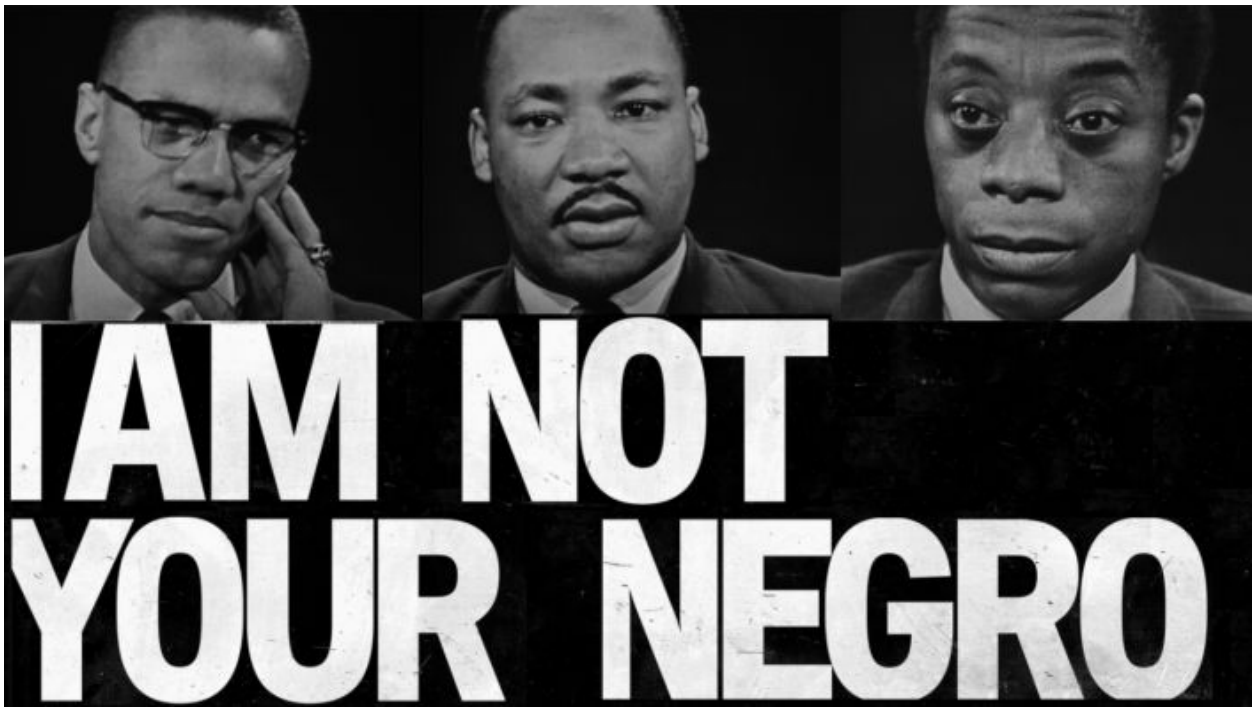

Input programmet belyser dog ikke kun den positive udvikling i samfundet, men også de negative. Morgen session "Confronting Hate" belyste problemerne med tilslutningen til højreekstremistiske grupper i både Europa og USA, og satte man den sessions sammen med dokumentaren, der blev vist til en senere session, *I am not your negro*, en dokumentar der efterlod os mundlamme og rørt. Den illustrerede det hvor kort vi faktisk er kommet siden raceoptøjerne og racismen i USA i 1960'erne og gav virkelig seeren noget at tænke over.

HVAD MAN FÅR MED

Filmene, tv-serierne og dokumentarene havde alle bl.a det til formål, at de skulle inspirere os, de deltagende til konferencen, og give os noget med hjem at tænke over. Der skuffede INPUT ikke. For vi blev mindet om, hvad det er, TV og det visuelle fortæller-medie kan. Det kan røre din empati og sætte sindet i kog hos nogle andre, men det vigtigste er vel nok, at det kan forandre, udfordre og udvikle dig ved brug af et af de ældste tricks i bogen: oplysning. Her er det relevant at nævne en dokumentarserie fra Holland. Den modige beslutning var for lidt over et år siden blevet truffet på et lokalt produktionsselskab i Amsterdam, at man skulle tage seks personer- tre af dem dødeligt syge med kræft, de andre tre skulle være psykisk syge med en uoverkommelig lyst til at forlade dette liv og derved tage sit eget. Det er en sindsudvidende TV-ide, én der tvinger seeren til at genoverveje, hvad man mener om selvmord og psykiske lidelsers validitet, når den bliver sat op mod ekstremerne som her- eksempelvis terminal kræft. Et spørgsmål den også havde til mening at udforske. Formen, og den rent stilistiske metode bag, var enormt præget af visuelle og lydmæssige effekter, hurtige klip, en vært og generelt en tilbøjelighed til at sminke en historie nærmest til uigenkendelighed. Det interessante var ifbm. Med dette, at der hvor magien opstod, var når der var ægte, autentiske samtaler mellem de to mennesker, der begge er overbeviste om, at de skal dø, men hvor den ene har 'valgt det', og den anden ikke har. Hvor klippene stod stille, hvor musikken og speakstemmen ikke dominerede. Læringen stod her klarest: magien i TV sker altså der, hvor historien skinner aller stærkest, og meget klichefyldt: hvor det at være menneske fylder mest.

KULTUREN

Som en førstegangsbesøgende i Bangkok var byen helt klart en stor oplevelse. Byen i sig selv er meget travl og kaotisk - biler, tuktuk's og mennesker over alt, der alle er i høj fart. Byen i sig selv er prydet med højhuse, små gader og flode, der deler byen op.

På hvert gadehjørne findes der streetkitchens, der får byen til at dufte af thai-mad. Disse streetkitchens består mere eller mindre bare af et rullebord med en kogeplade, hvor en kogemutter står og bikser ægte autentisk hjemmelavet thai-mad sammen, som ikke engang den bedste restaurant i Danmark ville kunne servere det - og det er ikke usædvanligt hvis sådan en ret koster 12 kr.

Noget, der virkelig er fascinerende ved Bangkok er det venlige folkefærd; taxachauffører, der interesseret deler erfaringer, mennesker på gaden, der hjælper med at finde vej og butikssælgere, der bukker og siger tak, når du forlader deres lille kiosk. Og alle disse ting sker af venlighed. Ikke én gang mødte vi den venlighed, hvorefter, der så blev bedt om drikkepenge. Og dét er noget, der virkelig er misundelsesværdigt; at de kvit og frit er venlige og hjælpsomme.

Noget andet, der også overraskede i Bangkok er deres sælger-kultur. Alle mennesker driver forretning, helt ned til det mindste, som at sælge blomsterkranse på gaden om aftenen til at sælge stegte græshopper til at sælge hjemmesyede bukser. Den sælgerkultur er noget anderledes end Danmarks, for disse sælgere står ikke inde i autoristede forretninger, men langs fortovet i hjemmelavede boder i løbet af alle døgnets timer. Når dagens sidste salg så er gået i gennem, pakker de deres vogn sammen og triller hjem, som var det en pølsebod på Nørreport. Disse sælgere i deres små boder er ikke griske, som de kan være i Magaluf eller andre turistede områder, nej, de lader køberne komme til dem, fordi at meget af deres salg sikkert også består af stamkunder, og det var virkelig sjovt at opleve, at man ikke blev hevet i, selvom at man udseendemæssigt ikke kan skjule, at man er turist.

Man forstår godt, at folk siger, at Bangkok er en travl og kaotisk by, for det er den også. Der er hundrede ting man skal holde øje med, hundrede ting man skal passe på og hundrede ting man skal opleve, og det sker helt automatisk, når man strejfer ned ad Bangkoks travle gader.